ורבא אמר לך עד כאן. לא שמעת ליה לרבי יהודה דלא חזיל בתר כוונה אלא דלא פטר ליה משום 'אין מתכוין' דבתפסר, דמתכוין אסור לדברי הכל ומשום 'אין מיכוין' כמתכוין' לחומרא לאסור, אבל דלא תשיבא ליה כוונה דמשום מכוין כשאין מתכוין לקולא כגון דלא אפסר בשאין מתכוין-שרי וגישרי נמי רבי יהודה כמתכוין-שרי דלא תשיב כוונה כלל הא לא שמעת ליה: הסיכל גוברא מאה אמה ולילו הולך למרחוק מאד ברחוב שלפני הר הבית ומתוך שרחוב גדול היה ומחזיק בני אדם הרבה היה דורש שם מפני החמה שאין לך בית המדרש מחזיקן: **דלא אפסר.** מלדרוש לרבים הלכות אחר: **וקא מיכוין.** ליהנות מגל הקודש: **דלמוכו עשוי.** ואין הגאת לילו נאסרה דאין זה דרך הגאתו: **גוג.** אתרוכה שבעלייה היורדת לבית קרי 'גוג': **אומנין.** כשיש בדק בחומת בית קדשי הקדשים: **יוונו.** לשון הגאה כמזונות שמקביע עצמו אמרתיים בי המלאכה וגהגה: **והא הכא דלא אפסר.** שלא ירדו לתקן ואפילו הכי צריך לתת אותן בתיבות שלא יוכלו להסתכל תכה ואהכה דילמא מיכוונו ליהנות ואסור: **קול.** של כלי שיר שהן הקדש: **וריח.** הקטורת: **אין בהן משום מעילה.** דאורייתא הואיל ואין בהם ממש וכיון דמדאורייתא שרו, כי לא אפסר כגון הכא אמאי אטרחינהו רבנן, אלא מעלה בעלמא הוא: **העומדים בפנים.** לשמש דלא אפסר מלעמוד שם ואסור להו להיות מתכוונים: **לאותן העומדים בחוץ.** קאמר אין מעילה הא איסורא איכא בחוץ. קאמר אין מעילה הא איסורא איכא אבל לעומדין בפנים אפילו איסורא ליכא: **המפסם את הקטורת.** קטורת זרה שאינה של ציבור: **אם להתלמד בה או למוסרה.** אחר פיטומה לציבור פטור מכרת אבל אם דעתו להלניע לעורכו להריח בה ועשאה בסממנין הכתובים חייב כרת דכתיב (שמות ל) איש אשר יעשה כמוה להריח בה וכתיב: **וסמריה בם.** בקטורת של ציבור פטור מכרת ומחטאת דלא חייבה תורה אלא מפטם להריח: **אלא שמעל.** שנהנה מן הקודש ומביא אשם מעילות: **קול ומראה.** אין בהם ממש ופטור אם לעולם: **וריח.** יש בו ממש בסממנין לפיכך חייב, ודקא אמר רבי יהושע פטור, לאחר שתעלה תמרתו במקדש קאמר דמשום דנעשית מצותו ואין צורך גבוה עוד בה ילמה מכלל קדשי ה' וכרייתא במריח בה בביאתו שנתן ממנה על הגחלים: **סמרטו.** עמוד עשוי: **תרומת הדשן.** בכל יום היה טוטל מלא מחתה וטוחנה אלא המזבח והיה נכלעת במקומה דכתיב "והריח את הדשן וגו'" ואסורה בהגאה ומועלין בה דכתיב "ושמו אל המזבח" ביום הכפורים דאסורין שוב להשתמש בהן כדכתיב "והניחם שם": **הא ניחא לרבנן.** פלוגתייהו במסכת יומא (דף כד): **כשירין הם לכהן קבורתה:** **אלא למ"ד מלמדין.** ר' יהודה במסכת סנהדרין בשלהי תרבא מיקום (סז:): **הכא מיבוטי כתיבי.** בהני לימרא דלא מיגמר מיניהו "ושמו" לזה ולא לאחר "הערופה" ולא דבר אחר: **סכניסה לרבקה.** עגלה ערופה רבקה קופלא"ת בלע"ז שקוטרין תרבע פרות ביחד: **ודשה.** תבואה עם תבואתיה: **כשירה.** שלא נתכוין לכך ולאו עבודה היא: **ואם נתכוין שתיקה ותדוש פסולה.** אפשר לא שעלה שלא יכיסנה שתיקה וכי מתכוין שתיקה ותדוש פסולה: **אפשר לא עובד כם מלא מקום:** דלמא"ג דבעלמא לא מיתסר הכא אסור: הא

ורבא "אמר לך עד כאן לא קאמר ר' יהודה 'שאין מתכוין-כמתכוין' אלא לחומרא אבל 'מתכוין-כשאין מתכוין' לקולא לא, אמר אביי **מתא אמינא לה** דתניא **אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שהיה יושב בצילו של היכל ודורשו כל הדום כולו** והא הכא דלא אפשר ומיכוין ושרי **ורבא** אמר שאני היכל דלתוכו עשוי אמר **רבא מתא אמינא לה** (דתניא) *לולין היו פתוחין בעליית בית קדשי הקדשים שבהן משלשלין את "האומנים בתיבות כדי שלא יזונו עיניהם מבית קדשי הקדשים" והא הכא דלא אפשר וקא מיכוין ואסור, ותסברא *והאמר ר' שמעון בן פזי א"ר יהושע בן לוי משום בר קפרא "קול ומראה ריח אין בהן משום מעילה? אלא מעלה עשו בבית קדשי הקדשים אבא דאמרי אמר רבא **מתא אמינא לה** דתניא אמר ר' שמעון בן פזי אמר ר' יהושע בן לוי משום בר קפרא קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא מאי לאו לאותן העומדין בפנים דלא אפשר וקא מיכוין ואסור, לא, לאותן העומדין בחוץ ופפא א"ר שמעון בן פזי אמר ריב"ל משום בר קפרא קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה וריח אין בו משום מעילה והא תניא המפסם את הקטורת להתלמד בה או למוסרה לציבור פטור, להריח בה חייב, והמריח בה פטור אלא שמעל? אלא אמר רב פפא קול ומראה אין בהן משום מעילה לפי שאין בהן ממש, וריח: לאחר שתעלה תמרותו אין בו משום מעילה הואיל ונעשית מצותו למימרא דכל היכא דנעשית מצותו אין בו משום מעילה והרי תרומת הדשן דנעשית מצותה יש בה משום מעילה-דכתיב "ושמו אצל המזבח"-שלא יפור, "ושמו"-שלא יהנה? משום דהוו תרומת הדשן, ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין תרומת הדשן הא דאמרן בגדי כהונה דכתיב "והניתם שם" "מלמד *שטעונין גניזה, הניחא לרבנן דאמרי "מלמד שטעונין גניזה" אלא לר' דוסא (ה) דפליג עליה דאמר "אבל ראויין הן לכהן הדיוט"-ומאי "והניתם שם"-שלא ישתמש בהם ביום כפורים אחר מאי איכא למימר? משום דהוו תרומת הדשן, ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד *וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין, הניחא למ"ד אין מלמדין, אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר? תרי מיעוטי כתיבי כתיב "ושמו" וכתיב "הערופה" את"ש "הכניסה לרבקה ודשה בשירה, בשביל שתתנק ותדוש פסולה" והא הכא דלא אפשר וקא מיכוין דקתני פסולה? שאני התם דכתיב אשר לא עובד בה "מכל מקום, אי הכי אפילו רישא נמי? הא

שאני היכל דלתוכו עשוי. פ"ה ואין הגאת לילו נאסרת שאין זה דרך הגאתו וא"ת הא לא כתיב אכילה ואפילו שלא כדרך הגאה יהא אסור וי"ל דמעילה ילפינן *חטאת חטאת מתרומה וכתרומה כתיב אכילה והא דאסר בפ' כל הלמים (ע"ז מח:) ליעבד תחת אשירה משום דאשירה לגל עשויה והיא דרך הגאה ועוד דגבי ע"ז לא כתיב אכילה*: **ורא** הכא דלא אפסר וקמיכוין ואסור. ה"מ אכיי לאוקמא כרבי שמעון דאליבא דרבי יהודה פליגי:

ותסברא והאמר רבי שמעון בן פזי קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה. פ"ה וכיון דמדאורייתא שרי כי לא אפסר אמאי אטרחוה רבנן וקשה לר"י הא בגרירה דליכא איסורא איסורא דאורייתא ופליג רבא ואסר בלא אפסר ומיכוון ומאי קא מוכיח אביי לרבא וי"ל דה"פ כיון דלא אסירי אלא מדרבנן א"כ כשהוא לעורך בגון לתקן בית קדשי הקדשים סברא הוא דאפילו איסורא דרבנן ליכא:

מעילה הוא דליכא הא איסורא אלא איכא:

לאותן העומדים בחוץ. ליכא איסורא אלא שלא יקרבו עצמן לעזרה כדי להריח יותר דסא אמרינן (יומא דף לח:) לא היתה כלה לריחה להתבשם בירושלים מפני ריח הקטורת: **כתיב** הכא ושמו וכתיב התם הערופה. תימה לר"י אמאי איצטריך תרי מיעוטי בחד סגי דלהכי כתביה דלא למילף מיניהו* וי"ל דאי לא כתיב אלא חד מיעוטא לא הוה מצי למעוטי אלא מילתא דלא דמי כל כך למיסר אבל מילתא דדמי למיסר לא להכי איצטריך תרוויהו:

הכניסה לרבקה. בתוספתא תני ליה גבי פרה:

הא

רבינו חננאל

ומסיק אביי אהא דרבן יוחנן בן זכאי שהיה יושב ודורש כל היום בצלו של היכל ודחי' רבא שאני התם דהיכל לתוכו עשוי ואין קדושה בצלו רבא אמר מהא דתנן לולין היו פתוחין בעליית קדשי קדשים שבהן היו משלשלין האומנין בתיבות כדי שלא יזונו עיניהם מבית קדשי הקדשים ש"מ דהנאה הבאה לו לאדם בעל כרחו אסור. ורחי אביי מעלה עשו דהא קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה. איכא דאמרי רבא הוה מסתייע מזה דהוה דאיק אין בהן משום מעילה הא איסורא איכא מאי לאו באותם העומדים בפנים דלא אפשר וכיון דמכוני אסיר ודחינן לא באותן העומדים בחוץ דאפשר שלא יעמדו ולפיכך מעילה

מהגה

"מנא אמינא לה" אביי/רבא - כל אי מתא מקיר לשיטתו

[ע"ל תחנן] מדות ג:. [פ"ל מ"ם]

כריתות ו.

הגהות הב"ח

(ה) גם' דפליג עלייהו ואמר אכל:

גליון השים

תוס' ד"ה שאני. מעמ מעמ מתרומה. עי' שאלת אריה סי' עו וכתוס' ריש כל הלמים ד"ה יומתו:

תמורה לד. לקמן כז: [ע"ם] וגי' ר"ל ושמו אצל המזבח שלא ימעלו בה אחרים אלא שיהא כולו אצל המזבח משום דהוי: כריתות ו. מולין קיז. מעילה יח: זבחים מו. יומא יב. כד. פ. [לקמן מה. יומא פ. קדושין כד. לד: לה. לז: מכ: מג. נח. ניעוין עו. מיר לז: ע"ז נד: סנהדרין מס: סז: עכ: שבועות כו: זבחים כד. מו. מ. בכורות מט. ערכין יד: מולין סח: קינ: קיז. כריתות ו. מעילה יח:

עין משפט נר מצוה

לז א מיי' פ"ל מהל' מחלוקות הל' יב [רב אלפס כאן וכע"ז פ"ב ד' שלח:]:

לח ב מיי' פ"ה מהלכות מעילה הלכה ה:

לט ג מיי' פ"ז מהלכות בית הבחירה הל' כג:

[ופי' תוס' ע"ז מח: ד"ה לא יעבד]

מ ד מיי' פ"ה מהלכות מעילה הל' יז סמג עשין רי:

מא ה מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הל' י:

מב ו שם הלכה ט:

מג ז מיי' פ"ה מהלכות מעילה הלכה מז:

מד ח מיי' פ"ב מהל' תמידין ומוספין הלכה מז:

מה ט מיי' פ"ח מהל' כלי המקדש הל' ס:

מו י מיי' פ"ל מהלכות פרה הלכה ו:

נוטריקון (הסוגרים)

קול וראה וריח אין בהן משום מעילה

* אחרי הסוגריים הבא' מאיר בדין באה' אבא' ובאו במקום ל"ג יוסף - ומתבין "ובוטלו" ולא מאמרין

תוך הסוגריים } מופרים ב' סוגיות - הראשון היא קול ראיה וריח - אם יש בהן מעילה

נוטריקון (הסוגרים) (ב')

ב' סוגיות - נעשית מצותו אין בו משום מעילה

[בתוספות מוגין קינ: ד"ה עוין כו' עוד שם נוטריקון (הסוגרים) תוך סוגריים קיז: וכן בזבחים מו. כל היכא כגימו דבר זה בתימה אמנם במעילה יח. מילון בשם ר"ר מרן ע"ש וכן אין בו משום מעילה ס. כתיבו בכתיבו זה]

* סוגריים אלו הם נוסח ביאור כדי להקל על הקריאה

מהגה

קושיות על אומר - מקומות נשמע "לא אומר" ומתבין: אומר

קושיא על רבא - דגרסה "אפשר" אחר שאינו מתבין - אומר

(איכא) איסורא איכא. ואיני דריח אין בו מעילה [והא תנן] המפסם קטרת כהתלמד בה [או] למוסרה (צבור [פטור] להריח בה חייב המריח פטור אלא שמעל ושני' הא דתני ריח אין בו מעילה לאחר שתעלה תמרתו היא שנייה מאי פעמא דהא אתעבירא מצותה והא דתני המריח פטור אלא שמעל בשלא עלתה תמרתו: אינו הרי תרומ' הדשן דאתעבירא מצותה וטועלין בה ושני' משום דכתיב בתרומת הדשן ושמו אצל המזבח ובבגדי כהונה נמי אחר שנעשה מצוותן [יש בהם מעילה] כדכתיב והניתם שם לאו משום דטעונין גניזה הוא [ולפ"ד דראוים הם לכהן הדיוט] מפיק בגדי כהונה ומעייל עגלה ערופה כתיב ועדרו שם את העגלה בנחל ולמאן דאמר מלמדין מיעט רחמנא בגדי כהונה ושמו אצל המזבח זה משון גניזה ולא זולתו ובעגלה ערופה כתיב ועדרו שם את העגלה הני אין מידי אחרינא לא: